

เวทีสมัย

นามธรรมบนเรือนร่าง

● ใครเคยได้ยินคำนี้ไหม? และสงสัยในปรากฏการณ์บางอย่างของกรุงเทพฯ บ้างไหม?

เวทีสมัย? อะไร และที่ไหน?

บางคนตะโกนถามจากกันแล้วเหล้าผสมหมึกดำแทนน้ำชาดา "เฮ้ย! ทำไมคุณโยนไม้เอกขึ้นไปข่มขืนพรหมจารีของไม้หันอากาศ?"

"ผมได้รับคำขอร้องจากไม้หันอากาศอย่างนั้น....." จุมพล อภิสุข ศิลปินดอกไม้คอนกรีต ยักไหล่หนุ่มวลขณะพูดประโยคต่อมา "แต่กรณีนี้ไม่เกี่ยวกับการเมตุนบนเวที เรายังไม่มีเสรีภาพในด้านกรรมกามถึงขนาดมัดสีมัดเถลิงเหมือนในวงการเมือง! ครับ-ไม่ใช่ความคิดของไม้เอกเลย ไม้เอกเองก็ปรับทุกข์กับผมมานานแล้วว่า เขาอยากลดฐานะลงมาเป็นชนชั้นใต้ถุนบ้าง แต่ไวยากรณ์ไม่ยินยอม นำสงสารไม้เอก เขาเปื้อนการชื้ออยู่บนสระอืดตลอดเวลา เขาอยากนอนในอ้อมกอดของสระอุบ้าง....."

"บ้า! ผมไม่เคยได้ยินอะไรบ้าแต่น่ารักแบบนี้มาเกือบยี่สิบปีแล้ว ที่กรุงเทพฯ หวังว่าคุณคงมีความสุข"

"ไม่ค่ะ..." สุวนิตย์ วิโรจน์วัฒน์ ศิลปินผู้ร่วมงานวาดรอยยิ้มบนริมฝีปาก "เราไม่หวังความสุขหรือความทุกข์มากกว่าการมีลมหายใจค่ะ ลมหายใจที่ยังไม่ต้องปิดอาคารแสดมบีในประเทศนี้"

● เวทีสมัย โครงการสร้างสรรค์ศิลปะของ หอศิลป์ พระศรี (ถนนสารใต้) ฉัตรวิชัย พรหมทัตตเวที ผู้อำนวยการ ในความเกื้อกูลของคุณท่าน-หม่อมราชวงศ์พันธุ์ทิพย์ บริพัตร

สมัย หมายถึงการร่วมรสรศระหว่าง สมัย กับ ใหม่ (ราชบัณฑิตยสถาน) ใจกระเบนคงร้องหาน้ำมนต์กับแอสไพรีน)

คำอธิบายแบบนั่งกางเกงยีนส์กินส้มตำมะละกอ-ปูเค็ม คงไม่ยุ่งยากมากกว่าการบวก-ลบ-คูณ-หาร ระหว่าง contemporary กับ theater

บนเวทีสมัย ความหมายบางด้านหมายถึงการค้นหาผลต่อเนื่องและแรงผลักดันบันดาลใจจากบทกวี ดนตรี จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม นาฏกรรม สถาปัตยกรรม และศิลปะทุกแขนง การสังสรรค์และการร่วมเสพยวิวัฒธรรมโดยไม่กำหนดขอบเขต และโดยบริสุทธิ์

การชมรมกันแบบ shindig แสงหารสแห่งศิลปะชีวิตหลากหลาย แต่โดยไม่ระบุชั้น

งานเขียนลวดของว่างระหว่างหน้าต่างเปิดที่ร้องให้กับเปิดที่เรงรมย์

สมเด็จพระบรม (หนุ่ม)

นิทานกรุงเทพฯ

"คุณอยากนั่งทักซีโด้หรือนั่งไสร้งก็ไม่ใช่ว่าความแปลกประหลาดบนเวทีนี้....." วสันต์ สิทธิเขตต์ ผู้กำกับการแสดงละคร พุดพลาจ คลี่เปลือกตาลงครึ่งหนึ่ง แต่มองเห็นโลกชัดเจน "คุณผิวปากหรือคุณร้องเพลง คุณหัวเราะหรือคุณร้องให้ ะหว่าง" อาจมีคนวิ่งกรูมาช่วยเช็ดน้ำตา หรือกลับกันคุณพบว่า เป็นความหนาวเปลี่ยวที่สุดในชีวิต เพราะไม่มีใครมีเวลาปลอบโยน! คุณอยากทาปากสองสี ปากบนสีขาปากล่างสีทอง ผมว่าก็ตื่นตื่นกว่าความซ้ำซากจำเจกับสีเดียวเท่านั้น! คุณอยากตบมือข้างซ้ายบนอากาศและเก็บมือขวาไว้ในยามก็คงไม่มีใครมองอย่างเย้ยหยัน! คุณนั่งเกือกหรือคุณไม่กลัวความร้อนของกันบูหรือจึงไม่นั่งเกือก ก็เป็นสิทธิ์ของคุณโดยคุณเองเป็นผู้อนุญาต แต่ถ้าคุณอยากนั่งเชือกเคียนเอวเส้นเดียวก็ต้องรับผิดชอบตัวเองเกี่ยวกับใช้หวัดในฤดูฝน! บนเวทีสมัยไม่มีเงื่อนไข แต่คุณหรือผมรู้ว่าเราไม่ทำลาย แต่พยายามสร้างทุกอย่าง นอกจากอย่างเดียวนั้นการสร้างบาปกับประชาชน....."

● การมองขึ้นไปบนเวทีหรือการมองลงจากเวทีคงไม่แตกต่างกันในบรรยากาศนี้ กรุงเทพฯ คืนวันศุกร์ 4 กันยายน ที่ผ่านมามองเห็นใครและใครมากมายปรากฏตัวในปรากฏการณ์ สุรชัย (หงา) จันทิมาธร แห่งการวาน ศาสตราจารย์จินตนา ยศสุนทร อุดร ฐาปโนสถ ภัณฑุณา (GAP) ; สปีนซ์เลอร์ นพ โสถดิพันธุ์ มือไวโอลินรุ่นครู ภัทราวดี (เล็ก) ศรีไตรรัตน์ บินมาจากนิวยอร์ก ประเสริฐ จันตา กวีและชาวานาคแรกของโลก

ผู้เจิดจ้านในรูปโฉมไอ้ผาง (punk look) เขาถือเคียวเกี่ยวดาวมาจากบุรีรัมย์ ประทุมพร (ดวงใจ) วัชรเสถียร ปานศักดิ์ พรหมณัรังสิตานนท์ บักห่าน้อย วงษ์สวรรค์ ขุนทอง อสุณี ณ อุทยา ผู้เป็นลมพายุเจียบแห่งเสียงเพลง วาณิช จรุงกิจอนันต์ อมรา จรรย์รงค์ ชลิตา (ขาลี) อารีย์พิพัฒน์กุล บรรณาธิการระดับนำแห่งกรุงเทพฯ นิพันธ์ (แจ๊ด) กุลประสูตร แห่ง Hi-Class ช่วง มูลพินิจ ศิลปินแห่งละแวกถนนหน้าพระลานผู้มองเห็นมดขี้มสวย เบอ์นาร์ด์ แซมเนอร์ คนเปียโนจากลอนดอน พงษ์เทพ กระโดนชำนาญ แห่งเพลง หมานำ ใครและใครต่างหัดไม้เอกไว้บนกบหู โดยไม่ร้องอนไม้โทกันทั้งนั้น

● พฤษ 3 ตุลาคม จวนมาถึงนี้ ใครและใครก็คงพบตัวเองกันอีกหน และพบใครและใครอีกมากมาย...

ใครและใครผู้รับเชิญแล้วแน่นอน นีเวศ กันไทยราษฎร์ จำลอง ผังชลจิตร สองนักเขียนหนุ่ม และเจ้าของสำนวน



กวี และเพลงขลุ่ยข้างคลองคันทนายาว นาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ บรรเจิด ทวี ใครหลายคนก็หวังว่าคงมีโอกาสได้พบเข้าบ้างในปรากฏการณ์นี้ของกรุงเทพฯ ในความคิดเขี้ยววนและทำทนายว่า

"ความน่ารักในกลางคืนที่น่ารักก็คือคุณไม่รู้ว่าคุณอยากทำอะไร? และคุณก็ไม่ว่ากันอื่นไม่ยอมทำอะไร?"

นิทานกรุงเทพฯ

ความหิวต่างรส

● กรุงเทพฯ ในเดือนกันยายนนี้ คงได้รับความตื่นตื้นอีกรสในรูปแบบขนมเค้กของโรงแรมบางแห่งละแวกแพรงถนนลาดพร้าว นัยว่าเป็นขนมเค้กเพื่อพิธีแต่งงานสูงที่สุดในโลก 45 ฟุต 5 นิ้ว เรียงซ้อนกัน 71 ชั้นในทรวดทรงเหมือนยอดปราสาทและสถาปัตยกรรมสดและแป้งสาธิตอย่างละ 160 ลิตร เนย 250 กิโลกรัม น้ำตาล 1,375 กิโลกรัม ไข่ไก่ 10,000 ฟอง และผลไม้อีกมากมาย ราคาประมาณ 800,000 บาท

คนกวาดถนนละแวกนั้นพูดกับ "มักวาดว่า

"แหม-ขอว่าผมมีเงินไม่ต้องมาขนาดนั้นหรือครับ! ผมจะดำนำพริกกระเทียม 10,000 กลีบ น้ำตาล 200 กิโลกรัม น้ำปลา 500 ขวด มะนาว 1,000 ลูก พริกขี้หนู 20,000 เม็ด มะขาม 20,000 ผล ปูเค็มอย่างพิเศษ 20,000 ตัว ครับ-แล้วก็ตักแจกกันกินให้ครบทุกปากในตำบลริมบึงน้ำคร้า..."